

Presentació de la miscel·lània en homenatge a Josep Massot i Muntaner. — El dimecres 19 de gener de 2005 a les 19h. se celebrà, al Palau Moja de Barcelona, un càlid i emotiu homenatge a Josep Massot i Muntaner, amb motiu de la presentació de la magnífica miscel·lània dedicada a ell, *La cultura catalana en projecció de futur*, que s'ha anat elaborant en el més absolut silenci, per tal que la gran discreció i humilitat de l'homenatjat no ho impedís.

Els quatre membres que constituïen la mesa —juntament amb el mateix P. Massot— van coincidir a recalcar la seva enorme laboriositat, la seva ingent quantitat de publicacions, la seva abnegada dedicació a les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, des d'on ha fet possible la publicació de llibres gairebé “impublicables” per part d'altres editorials, la seva insubstituïble col·laboració en la llengua, literatura i cultura dels Països Catalans i el seu absolut i generós lliurament als altres.

El director de l'Institut Ramon Llull, Xavier Folch, va recalcar la immensa bibliografia del P. Massot, amb més de quaranta llibres i més de vuit-cents articles publicats, és a dir, amb més d'un miler d'obres escrites; la feina exemplar i insubstituïble al davant de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, com a editor, on s'han publicat llibres de gran valor cultural, d'entre els quals va citar les obres completes de Jordi Rubió; tot plegat, fet amb una passió constant al servei de la llengua i la literatura catalanes i amb una enorme paciència benedictina.

El prior de Montserrat, Ramon Ribera, llegí uns mots escrits pel pare Abat, que no va poder assistir a l'acte per indisposició. Subratllà que la presentació d'aquesta miscel·lània

suposava el reconeixement a la persona del P. Massot i a la seva obra a favor de la cultura catalana, fent-hi present la comunitat de monjos. Destacà diversos aspectes de la seva personalitat:

— la seva faceta com a investigador de la Guerra Civil Espanyola, del teatre i la literatura medievals, de la literatura moderna, de la recerca folklòrica, director de *Serra d'Or*, editor...

— Tot i ésser a Montserrat des de fa molts anys, ha mantingut sempre una estreta vinculació amb Mallorca i les Illes, tot escrivint una història de la literatura a les Balears, i col·laborant per tal de difondre'n la riquesa humana i cultural.

— la seva condició de monjo benedictí i el seu tarannà, que ha fet que sempre hagi compaginat la seva vocació monàstica amb l'ingent treball intel·lectual que el caracteritza.

— a seva rica personalitat, plena de bondat i lleialtat, amb una gran capacitat per a l'amistat i interès per cada persona concreta; en definitiva, un excel·lent monjo, escriptor, editor i amic.

El rector de la Universitat Jaume I i president de la Fundació Germà Colón, Francisco Toledo, constatà que un bon grup de filòlegs d'arreu havien participat en la miscel·lània amb un volum magníficament editat, als quals va regraciar efusivament. Tenint en compte la ingent bibliografia de Josep Massot, va dir que aquest era un homenatge molt merescut. Finalment, es congratulà pel fet que hi haguessin treballat junts l'Institut Ramon Llull, la Fundació Germà Colón, la Universitat Jaume I i l'Estudi General Lullia.

Germà Colón, creador de la Fundació que porta el seu nom, va informar que un grupet format per M. Pilar Perea, Tomàs Martínez i ell mateix varen decidir d'organitzar un homenatge d'agraïment a qui ha fet tant per la cultura catalana, constatant que s'ha pogut dur a terme sota l'auspici de tres institucions que abracen tots els Països Catalans, el Principat, el País Valencià i les Illes. A la miscel·lània, hi ha col·laborat una trentena d'intel·lectuals d'arreu, en el més estricte secret, com a resultat de l'admiració i el respecte que hom té al P. Massot, historiador, erudit, editor i monjo. Va néixer a Palma ara fa seixanta-tres anys, però va estudiar filologia romànica a la Universitat de Barcelona. S'ha dedicat a moltes branques diferents de la investigació, tot ampliant-ne els horitzons en els variats camps dels estudis històrics, literaris i lingüístics, i en va anar citant de concrets. Va insistir, també, que es dedicués a estudis sobre Marià Aguiló i Fuster. Va constatar, igualment, la seva ingent bibliografia, concretada en molts llibres i articles, recensions i pròlegs. El 1971 es posà al davant de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, que aporta una producció anual de gran valor i magnitud. És director de revistes tan importants com *Serra d'Or*, *Randa*, *Llengua&Literatura...* De 1973 a 1993 va ser secretari, amb gran eficiència, de l'AILLC, ha estat president de la Societat Catalana de Llengua i Literatura de l'IEC, és Doctor Honoris Causa a la Universitat de les Illes Balears, impulsor de moltíssimes miscel·lànies..., tot plegat, com a resultat de la seva enorme laboriositat. És per tot el fruit que ha donat, va concloure Colón, que es mereixia aquesta miscel·lània d'homenatge.

Per acabar, Josep Massot, amb la humilitat que el caracteritza, va dir que l'únic que podia fer era donar les gràcies. Gràcies, en primer lloc, als impulsors d'aquest volum tan elegant i acurat, a M. Pilar Perea, a Tomàs Martínez i a Germà Colón; als qui foren els seus mestres estimats, Antoni M. Badia, Joan Veny, Joaquim Molas...; a tots els col·legues i amics; a deixebles seus que més tard han passat a ser-ne col·legues; a totes les institucions que han fet possible aquesta publicació, atès que ell sap, donat que n'ha impulsades moltes, la feina que porta organitzar una miscel·lània. Es va meravellar de l'absolut secret en què s'ha elaborat aquesta miscel·lània i va ressaltar que ell no havia fet res d'especial per merèixer-la. Digué que, això sí, sempre havia treballat molt, posant els cinc sentits en la tasca de recerca i en la labor d'editor, amb tossuderia, amb tenacitat de ferro, i gràcies a la col·laboració de persones

de tot arreu: a la família, a la comunitat de monjos de Montserrat, a Mallorca, a moltes universitats, a l'IEC i a institucions molt diverses. També va posar l'accent en el fet que sempre ha procurat ajudar tothom que se li ha posat al seu costat, però insistí que tot això no tenia cap mèrit, que moltes coses les hauria pogut fer millor. Malgrat tot, confessà que acceptava, emocionat, aquest gest, que li permetrà de continuar treballant per una *cultura catalana en projecció de futur*.

Les llarguíssimes ovacions al final d'aquest emotiu i merescut acte varen demostrar el gran afecte que el públic assistent, tots amics i col·laboradors seus, sentim per l'homenatjat.

Enhorabona i moltes felicitats, Josep Massot, per aquest homenatge tan just i meritori!
[M. B. i C.]